

हृ० च०

भा० ३

रैखरे ॥ २३६ ॥ अमृतामलकीपथ्यागुडूचीमागधीषुच । अन्तर्कर्षणेऽ
 लोकेवाक्षतंस्यादहिंसिते ॥ २३७ ॥ षण्डेलाजेष्वर्दितंतुवातव्याधौह
 तेऽर्चिते । अजितस्तीर्थकृद्देवेबुद्धेविष्णावनिर्जिते ॥ २३८ ॥ अच्यु
 तोदादशसर्गेकेशवाभृष्टयोरपि । अव्यक्तंप्रकृतावात्मन्यव्यक्तोऽस्फु
 टमूर्खयोः ॥ २३९ ॥ अनंतंखेनिरवधावननस्तोर्थकृद्भिदि । विह्वौ
 शेषेऽप्यनंतानुगुडूचीभूर्हुंरलमा ॥ २४० ॥ विशल्यालांगलीदूर्वाशारिवाह
 मवत्यपि । अम्बंतमशुभेक्षेत्रेचुल्ल्यामनवधौमृतौ ॥ २४१ ॥ अमतिःका
 सेदंतेचाप्यङ्कतिर्बह्विबेधसोः । अग्रिहोत्रिण्यगस्तिर्दुमुन्योः स्याददिति
 भुवि ॥ २४२ ॥ देवमातरिपार्वत्यामंहतिस्त्यागरेगयोः । आपातःपतने
 कालेऽप्यादृतःसादरेऽर्चिते ॥ २४३ ॥ आख्यातंभाषितेत्यादावाघ्रातेग्रस्त
 संधिनि । आप्णुतःस्नातकेस्नानेप्यावर्तःपयसां भ्रमे ॥ २४४ ॥ आवर्तने
 चिन्तनेचानर्तौजनपदेजने । समरेन्दत्यशालायामाह तंतुमृषार्थके ॥ २४५ ॥
 गुणितेताडितेचाप्याध्मातःशङ्खितदग्धयोः । वातरेगेऽप्यथास्फोतःकोवि
 दारकपर्णयोः ॥ २४६ ॥ आस्फोतागिरिकर्ण्यचवनमाल्यामथाचितं ।
 क्षादितेशकटोन्मयेपलानामयुतद्वये ॥ २४७ ॥ संगृहीतेऽप्यथायस्तःक्षो
 णितेतेजितेहते । क्रुद्धेक्षिप्तेऽप्यायतिःस्यात्प्रभावेत्तरकालयोः ॥ २४८ ॥
 दैर्घ्यसङ्गेऽप्याकृतिस्तुजातौरूपेवपुष्यपि । आयत्तिर्वासरेस्नेहेवशित्वे
 स्थामिसीमिव ॥ २४९ ॥ आसत्तिःसङ्गमेलाभेऽप्यापत्तिःप्राप्तिदोष